

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 665/2022-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou WEBBER LEGAL, s. r. o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO 50 680 552, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Anton Pavúk, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 18 Er 770/2007 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 770/2007 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Trnava **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 770/2007 konal bez zbytočných prieťahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie v sume **2 000 eur**, ktoré mu **j e** Okresný súd Trnava **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Trnava **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **493,10 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 665/2022-17 z 19. decembra 2022 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 770/2007 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení povinného v exekučnom konaní vedenom okresným súdom na návrh oprávnenej na vymożenie peňažnej pohľadávky vo výške 13 739,16 eur s príslušenstvom a trov exekúcie. Sťažovateľ podal na okresnom súde 24. júla 2018 návrh na zastavenie exekúcie. Následne 12. apríla 2019 návrh na zastavenie exekúcie doplnil a zároveň podal aj návrh na odklad exekúcie. O sťažovateľom podaných návrhoch nebolo dosiaľ okresným súdom rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní. Od podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie (do podania ústavnej sťažnosti) uplynulo viac ako 51 mesiacov a v dôsledku nečinnosti okresného súdu vznikajú vo veci zbytočné prietahy, v dôsledku čoho sťažovateľ dlhodobo žije v neistote týkajúcej sa nárokov, ktoré si proti nemu uplatňuje oprávnená, bez toho, aby svojím správaním k prietahom prispel. Nejde pritom o právne zložitú vec.

4. Uvedené skutočnosti podľa sťažovateľa odôvodňujú priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 9 092,04 eur.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu na vyjadrenie sa k podanej ústavnej sťažnosti. V podaní okresného súdu č. k. 1 SprV 920/2022 z 9. januára 2023 predseda okresného súdu v podstatnom uviedol, že *„v ďalšom konaní je potrebné, pred vydaním rozhodnutia o návrhu povinného/sťažovateľa na zastavenie a odklad exekúcie, vyžiadať vyjadrenie oprávneného (úprava v tomto smere bola zadaná dňa 3.1.2023) - po doručení tohto vyjadrenia súd pristúpi k vydaniu rozhodnutia o návrhu povinného na zastavenie a odklad exekúcie. Uvádzam tiež, že rozhodovanie o návrhu povinného na zastavenie a odklad exekúcie sa v tomto prípade vyznačuje určitou mierou právnej zložitosti veci, nakoľko sa v exekučnom konaní uplatňuje nárok zo zmenky ako exekučného titulu v spotrebiteľských veciach, pričom bude potrebné, okrem iného, posudzovať aj neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, právny dôvod vystavenia zmenky, neplatné postúpenie pohľadávky a rozpor procesných podmienok v zmysle zákona o bankách a pod. Z vyššie uvedených dôvodov považujem predmetnú sťažnosť za nedôvodnú, nakoľko súd vo veci konal a koná v súlade s procesnými predpismi, jednotlivé úkony vykonával aj vykonáva, s ohľadom na nedostatočné personálne obsadenie súdu hlavne v minulosti a časté, objektívnymi situáciami spôsobené, zmeny v odsadení oddelenia vybavujúcich túto konkrétnu vec, v primeraných lehotách - len na ilustráciu*

uvádzam, že od napadnutia veci na súd doposiaľ v nej konali štyria sudcovia a sedem (!) vyšších súdnych úradníkov, pričom každý z novo pridelených sudcov/vyšších súdnych úradníkov sa musí s vecou oboznámiť, naštudovať skutkový a právny stav, a až následne vykonať relevantný úkon. Navrhujem preto, aby ústavný súd sťažnosť sťažovateľa zamietol, resp. nevydal požadovaný nález, resp. vydal ho iba v tom smere, že prikáže okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov; nesúhlasím s priznaním primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 9.092,04 €, nakoľko s ohľadom na okolnosti prípadu nie je na to žiaden relevantný dôvod.“.

III.2. Replika sťažovateľa:

6. Vyjadrenie okresného súdu doručil ústavný súd sťažovateľovi, ktorý v podstatnom argumentuje, že „bez ohľadu na to, či Okresný súd Trnava vyzval oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu Sťažovateľa na zastavenie exekúcie a k doplneniu návrhu na zastavenie exekúcie a žiadosti o povolenie odkladu exekúcie pred alebo po doručení výzvy Ústavného súdu Slovenskej republiky, dovoľujeme si zvýrazniť, že medzi doručením jednotlivých úkonov Sťažovateľa a vykonaním úplne základného procesného úkonu zo strany súdu, ktorým je výzva protistrane na vyjadrenie sa k podaniu Sťažovateľa, prešla extrémne dlhá doba nečinnosti Okresného súdu Trnava.“. Vo vzťahu k posúdeniu právnej zložitosti veci sťažovateľ trvá na svojom názore uvedenom v ústavnej sťažnosti, a to že ide o jednoduchú právnu vec vychádzajúcu z formulárovej zmluvy veriteľa, ktorá je, resp. v minulosti bola všeobecnými súdmi prejednávaná bežne.

7. Ústavný súd v zmysle § 58 ods. 3 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že na základe podaní účastníkov a spisu predloženého ústavnému súdu je zřejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť [napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08] a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

9. Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

10. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so svojou žiadosťou.

11. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [rovnako aj podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“)], ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04). Teda záver o tom, či dĺžka konania je ešte primeraná a či už nie je, možno formulovať vždy s ohľadom na faktory, ktorými bolo konanie bezprostredne ovplyvnené, pričom pri posudzovaní dôvodnosti tvrdenia o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny a aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je nutné ku každej veci pristupovať individuálne a zvažovať, či s ohľadom na okolnosti prípadu ide o prietahy neodôvodnené, t. j. či sú pričítateľné súdu. Toto právo totiž nie je dotknuté, ak sú prietahy spôsobené výlučne konaním účastníka, prípadne ak ide o vec, keď dĺžka konania zodpovedá jej zložitosti. V takých prípadoch trvanie konania istú dobu spravidla nie je nedôvodné a potreba zásahu ústavného súdu nie je daná. V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa [Comingersoll S.A. (Veľká komora), Sürmeli proti Nemecku (Veľká komora), Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike, rovnako tak aj I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07]. Naostatok aj ESĽP vo svojich rozhodnutiach (rozsudok ESĽP vo veci H. proti Francúzsku z 24. 10. 1989, rozsudok ESĽP vo veci Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994 a rozsudok ESĽP vo veci Scordino proti Taliansku č. 1 z 29. 3. 2006) viackrát vyzdvihol dôležitosť správy súdnictva bez prietahov, ktoré môžu ohroziť jeho účinnosť a dôveryhodnosť. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

12. Ústavný súd si pre účely predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti vyžiadal súdny spis a s jeho obsahom sa dôkladne oboznámil.

13. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že hoci v procese rozhodovania o zastavení exekúcie vykonávanej na základe zmenkového platobného rozkazu došlo k zmene legislatívy, v dôsledku ktorej súdy preskúmavajú aj otázku, či vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, či bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, či bolo použitie zmenky prípustné a či nedošlo k rozporu s dobrými mravmi, nemožno dať za pravdu okresnému súdu, že ide o takú skutkovú alebo právnu zložitosť veci, ktorá by ospravedlnila nerozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie ani po štyroch rokoch od jeho podania. Navyše sú tieto otázky, najmä pod vplyvom rozmáhajúcej sa európskej judikatúry, v poslednej dobe častou súčasťou rozhodovacej činnosti okresných súdov. Ústavný súd teda nepovažuje danú vec za skutkovo alebo právne zložitú v takej miere, ktorá by ospravedlnila stav, v akom sa napadnuté konanie nachádzalo v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu.

14. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Zo zistení ústavného súdu s prihliadnutím na prehľad procesných úkonov vykonaných v napadnutom exekučnom konaní nevyplýva, že by celková dĺžka napadnutého konania bola negatívne ovplyvnená správaním s'ťažovateľa.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

15.1. Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že v napadnutom exekučnom konaní bol okresnému súdu 24. júla 2018 doručený návrh s'ťažovateľa (povinného) na zastavenie exekúcie s prílohami. Tento návrh s'ťažovateľa bol okresnému súdu predložený aj prostredníctvom súdnej exekútorky, a to 26. júla 2018 a opakovane aj 6. augusta 2018 a 2. októbra 2018. Následne 31. januára 2019 vyzval okresný súd súdnu exekútorku na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekučného spisu, na čo súdna exekútorka reagovala oznámením doručeným 12. februára 2019, že si trovy exekúcie neuplatňuje. S'ťažovateľ 12. apríla 2019 doručil okresnému súdu doplnenie návrhu na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie, pričom 16. apríla 2019 boli tieto podania s'ťažovateľa postúpené okresnému súdu aj súdnu exekútorkou. Dňa 17. júna 2022 bol spis zapožičaný Okresnému súdu Banská Bystrica k nahliadnutiu a vrátený mu bol 25. novembra 2022.

16. Ústavný súd z obsahu ústavnej s'ťažnosti, zo súdneho spisu a z ďalších podaní (vyjadrenia okresného súdu) zistil, že doterajší priebeh napadnutého konania je poznačený obdobím nečinnosti okresného súdu, a to od júla 2018 dosiaľ, t. j. viac ako štyri roky, keď nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ v preskúvanom exekučnom konaní nachádza.

17. Ústavný súd konštatuje, že z ústavnoprávneho hľadiska je neakceptovateľné, aby o návrhu s'ťažovateľa na zastavenie exekúcie nebolo právoplatne rozhodnuté ani po štyroch rokoch od jeho doručenia súdu a v prípade návrhu na odklad exekúcie ani po viac ako troch rokoch.

18. Obranu okresného súdu spočívajúcu v poukazaní na nadmernú zaťaženosť zákonného sudcu a zamestnancov súdu a opakované prerozdeľovanie veci s'ťažovateľa viacerým zákonným sudcom nemožno akceptovať vzhľadom na konštantnú judikatúru ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06), podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadala o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

19. Po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania s'ťažovateľa, postupu okresného súdu poznamenaného nečinnosťou ústavný súd dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v napadnutom exekučnom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo s'ťažovateľa

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti tohto nálezu).

20. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd v napadnutom exekučnom konaní zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výrokovej časti tohto nálezu) a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza, keďže o jeho návrhu na zastavenie exekúcie nebolo podľa zistení ústavného súdu v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.

IV.1. Primerané finančné zadosťučinenie:

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

23. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

23.1. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

24. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012).

25. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä obdobie nečinnosti okresného súdu (bod 16 odôvodnenia tohto nálezu), ako aj so zreteľom na predmet napadnutého konania a správanie sťažovateľa a vychádzajúc zo svojej judikatúry, ústavný súd považoval sumu 2 000 eur za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výrokovej časti tohto nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľa na priznanie finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 5 výrokovej časti tohto nálezu).

V.

Trovy konania

27. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže

v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

28. V zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

29. Úhradu trov konania priznal ústavný súd sťažovateľovi v rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 vyhlášky.

30. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2022 predstavuje sumu 193,83 eur a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) sumu 11,63 eur. Za dva úkony tak prináleží suma 387,66 eur a režijný paušál za dva úkony v sume 23,26 eur, čo spolu predstavuje sumu 410,92 eur, ktorú ústavný súd zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 82,18 eur, pretože právna zástupkyňa sťažovateľa je platiteľkou DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Ústavný súd teda stanovil náhradu trov konania v sume 493,10 eur (bod 4 výrokovej časti tohto nálezu). Náhradu za tretí úkon právnej služby – vyjadrenie z 18. januára 2023 ústavný súd nepriznal, pretože obsah doručeného vyjadrenia nepovažoval za taký, ktorý by prispel k bližšiemu objasneniu posudzovanej veci.

31. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

32. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu